

Vergaderjaar 1988–1989

21 135

Inwerkingtreding van en aanpassing aan de Invorderingswet 1989 (Invoeringswet Invorderingswet 1989)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN DE MEMORIE VAN TOELICHTING MET BIJLAGEN ZOALS VOOR GELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I. VOORSTEL VAN WET

– Het in artikel III, onderdeel A, opgenomen artikel 5 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen luidde:

Artikel 5. De vaststelling van een belastingaanslag geschiedt door het ter zake daarvan opmaken van een aanslagbiljet door de inspecteur. De dagtekening van het aanslagbiljet geldt als dagtekening van de vaststelling van de belastingaanslag. De inspecteur stelt het aanslagbiljet aan de ontvanger ter invordering ter hand.

– In artikel XII, houdende wijziging van de Kostenwet invordering rijksbelastingen was in plaats van de onderdelen B en C opgenomen:

B. De **artikelen 7, 8, 9 en 10** vervallen.

– Artikel XVI (nieuw) betreffende de wijziging van de Wet houdende tijdelijke fiscale maatregelen ter bevordering van het gebruik van ongelode benzine en de aankoop van schone en van beperkt schone personenauto's ontbrak.

– Artikel XX (nieuw) betreffende de wijziging van de Wegenwet ontbrak.

– Van het in artikel XIX (oud), onderdeel H, opgenomen artikel 298a van de gemeentewet, luidde het tweede lid:

Voor de toepassing van artikel 65 van de Invorderingswet 1989 en van artikel 75 van de Algemene wet met betrekking tot gemeentelijke belastingen worden de in dat artikel gestelde strafmaxima tot een-vierde teruggebracht.

– In de in artikel XIX (oud), onderdeel K, opgenomen wijziging van artikel 302, eerste lid, onderdeel c, van de gemeentewet was na «295» ingevoegd:, eerste lid,.

– In artikel XXIV (oud) betreffende de vervanging van artikel 26, tweede lid, van de Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag was in plaats van de cijferaanduiding «5» na het vierde lid opgenomen de cijferaanduiding «6».

– In artikel XXVI (oud) betreffende de vervanging van de artikelen 153 tot en met 157 van de Provinciewet was in artikel 153, eerste lid, in plaats van «de artikelen 4, 11 tot en met 15» opgenomen: de artikelen 4, 11 tot en met 14.

– Artikel XXVII (oud) luidde:
In artikel 12a, eerste lid, van de In- en uitvoerwet (Stb. 1962, 295) wordt «artikel 7 van de wet van 22 mei 1845, Stb. 22, op de invordering van 's Rijks directe belastingen» vervangen door: artikel 20 van de

– In het in artikel XXXVI (oud), onderdeel B, opgenomen artikel 133 van de Herinrichtingswet Oost-Groningen en Gronings-Drentse Veenkoloniën stond in het vijfde lid, onderdeel b, in plaats van «dan overeenkomt»: dan overeenkomst.

– In het in artikel XXXVII (oud), onderdeel F, opgenomen eerste lid van artikel 25 van de Bevoegdhedenwet waterschappen was in plaats «de artikelen 5, 9, 21» opgenomen: de artikelen 5, 9, 15, 21.

– In het in artikel XXXVII (oud), onderdeel G, opgenomen eerste lid van artikel 26 ontbrak na het jaartal «1989» het woord «zijn».

– In het in artikel XXXVII (oud), onderdeel J, opgenomen tweede lid van artikel 28a was na «de Invorderingswet 1989» opgenomen: en van artikel 75 van de Algemene wet.

– In het in artikel XXXVII (oud), onderdeel M, opgenomen artikel 34a stond in plaats van «Staten-Generaal»: Staten-Generaal.

– Artikel XL (nieuw) betreffende wijziging van de Prijzenwet ontbrak.

– Artikel XLII (nieuw) betreffende wijziging van de Wet van 21 mei

1986, houdende nadere wijziging van enige sociale verzekeringswetten, de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds en enige fiscale wetten in verband met het misbruik van rechtspersonen ontbrak.

– De aanhef van artikel XLIII (oud) luidde: Artikel 2 van de Wet van 29 oktober 1948 (Stb. I 464) houdende goedkeuring van het verdrag inzake dubbele belasting met de Verenigde Staten van Amerika wordt gewijzigd als volgt.

– Artikel XLIII (nieuw) betreffende wijziging van de Wet Arbeid Gehandicapte Werknemers ontbrak.

– De aanhef van artikel XLIV (oud) luidde: Artikel 2 van de Wet van 23 oktober 1957 (Stb. 438) houdende goedkeuring van het verdrag inzake dubbele belasting met Denemarken wordt gewijzigd als volgt.

– Artikel XLIV (nieuw) betreffende wijziging van de Ziekenfondswet ontbrak.

– Artikel XLVI (nieuw) betreffende wijziging van de Ziektewet ontbrak.

– Artikel XLVII (nieuw) betreffende wijziging van de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering ontbrak.

– Artikel XLVIII (nieuw) betreffende wijziging van de Werkloosheidswet ontbrak.

– Artikel XLIX (nieuw) betreffende wijziging van de Wet Autovervoer Goederen ontbrak.

– In artikel XL (oud) betreffende de wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne ontbrak onderdeel D.

– Artikel XLIX (oud) luidde: Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de uitvoering van de Invorderingswet 1989 en de regelingen ingevolge deze wet ter zake van belastingaanslagen en andere schuldvorderingen die zijn ontstaan vóór 1 januari 1989.

– Artikel LVII (nieuw) betreffende een overgangsregeling inzake de Wet van 26 maart 1987 (Stb. 120) ontbrak.

II. MEMORIE VAN TOELICHTING; ALGEMEEN GEDEELTE

– In paragraaf 2 ontbrak de laatste alinea.

– In paragraaf 6 luidde de tweede volzin van de eerste alinea: De opbrengsten die voortvloeien uit de inwerkingtreding van die wet en de onderhavige Invoeringswet, bedragen in 1989 ca 675 miljoen en in latere jaren structureel ca 200 miljoen.

III. MEMORIE VAN TOELICHTING; ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

– De toelichting op artikel III, onderdeel A, luidde vanaf de laatste volzin van de eerste alinea als volgt:

Hiertoe strekt de nieuw opgenomen eerste volzin.

Er zij op gewezen dat de vereisten met betrekking tot de op het aanslagbiljet te vermelden gegevens thans niet meer in de wet zijn opgenomen. Hetgeen artikel 2 van de Invorderingswet 1989 hieromtrent aangaf – te weten de naam van de belastingschuldige, het bedrag van de aanslag, de plaats van betaling, de dagen en uren waarop de ontvanger zitting houdt, de ambtenaar of het college bij welke de bezwaarschriften kunnen worden ingediend en de uitnodiging tot betaling – achten wij zo vanzelfsprekend dat opname in de wet naar onze mening achterwege kan blijven. Voor de vormgeving van de aanslagbiljetten zal dit echter geen gevolgen hebben.

De tweede volzin van artikel 5 komt overeen met de inhoud van het bestaande artikel.

Opmerking verdient nog dat het vervallen van het kohier en de nieuwe wijze van vaststelling van de belastingaanslag geen invloed heeft op de positie van de belastingplichtige c.q. de belastingschuldige. Op grond van het thans vervallen artikel 5 gold immers ook al als dagtekening van vaststelling van een belastingaanslag de dagtekening van het aanslagbiljet waaruit van die aanslag blijkt. Hieraan is onder meer voor de belastingplichtige de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift gekoppeld. Het vervallen van het kohier en de nieuwe wijze van vaststelling van de aanslag hebben

hierop geen invloed. De belastingsschuldige is eveneens gebonden aan de dagtekening van het aanslagbiljet: dan begint de betalingstermijn te lopen. De toegevoegde derde volzin markeert de overgang van heffingsfase naar invorderingsfase (vergelijk artikel 8, eerste lid, van de Invorderingswet 1989); de bepaling is vergelijkbaar met de slotzinsnede van artikel 1 van de Invorderingswet 1989, waarin werd bepaald dat de kohieren aan de ontvanger ter invordering ter hand werden gesteld.

– De toelichting op artikel IV onder «Algemeen» luidde als volgt:

De Invorderingswet 1989 geldt blijkens artikel 1 daarvan niet voor de invoerrechten en accijnzen. De Algemene wet inzake de douane en de accijnzen – hierna AWDA genoemd – bevat in hoofdstuk IX (artikelen 145 tot en met 160) een zelfstandige regeling voor de invordering van de belastingen waarvoor die wet toepassing vindt. Daarbij is in het verleden zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de Invorderingswet 1989. In de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel AWDA is hieromtrent destijds (Kamerstukken II 1987/58 5005, nr. 3, blz. 39) gezegd: «De bepalingen van dit hoofdstuk zijn, voor zoveel de inhoud betreft, zoveel mogelijk in overeenstemming met de wet van 22 mei 1985 (Stb. 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen». In het thans voorliggende voorstel wordt de overeenstemming die reeds bestond ten opzichte van de Invorderingswet 1989, nog verder doorgevoerd ten opzichte van de Invorderingswet 1989. Diverse artikelen van laatstbedoelde wet kunnen nagenoeg letterlijk worden opgenomen in de AWDA. De teksten dienen op bepaalde onderdelen slechts te worden aangepast teneinde aansluiting te verkrijgen met de in de AWDA gebruikte terminologie.

– De toelichting op artikel IV, onderdeel I (artikelen 153 tot en met 153e) luidde: Deze artikelen komen overeen met de artikelen 11 tot en met 16 van de Invorderingswet 1989.

– In de toelichting op artikel VIII luidde de eerste volzin van de eerste alinea:

In verband met het feit dat alle aansprakelijkheidsbepalingen in de Invorderingswet 1989 worden

geïncorporeerd (de artikelen 34 tot en met 39), kunnen de in de Wet op de loonbelasting 1964 voorkomende aansprakelijkheidsbepalingen, opgenomen in de artikelen 32 tot en met 32g, vervallen.

– In de toelichting op artikel XI, onderdeel A, luidde de laatste alinea als volgt:

De artikelen 41a tot en met 41h vervallen omdat de nodig geachte aansprakelijkheidsregelingen met betrekking tot de omzetbelasting worden opgenomen in de artikelen 37, 38 en 44 van de Invorderingswet 1989. Daarbij zij erop gewezen dat de aansprakelijkheid die bekend staat als de ketenaansprakelijkheid niet in de Invorderingswet 1989 is opgenomen: daar de zogenaamde verleggingsregeling voor de omzetbelasting – die in de plaats van de ketenaansprakelijkheidsregeling wordt gehanteerd – in de praktijk goed functioneert, bestaat geen behoefte meer aan de wettelijke mogelijkheid voor de omzetbelasting een beroep te doen op de bepalingen inzake de ketenaansprakelijkheid.

– De toelichting op artikel XII, onderdeel B, luidde als volgt:

Onderdeel B (artikelen 7, 8, 9 en 10)

De artikelen 7, 8 en 9 – welke artikelen aanpassingen van andere wetgeving behelzen – kunnen vervallen omdat de inhoud van die bepalingen slechts bij de invoering van de Kostenwet van belang was.

Artikel 10 vervalt in verband met het feit dat de ingevolge artikel 8 in diverse wetten opgenomen mogelijkheid om dwangbevelen door de postbode tegen ontvangstbewijs te laten afleveren, in het kader van de Invorderingswet 1989 niet langer wordt gehandhaafd.

In de praktijk werd om uitvoeringstechnische redenen nimmer van deze regeling gebruik gemaakt.

Er wordt nog op gewezen dat de bepaling van artikel 19 van de Invorderingswet 1845 niet in de Kostenwet is opgenomen. Deze bepaling houdt in een mogelijkheid van bezwaar tegen vervolgingskosten voor zover deze niet uit de tenuitvoerlegging van een dwangbevel voortspruiten (voor deze laatste kosten is in de Invorderingswet 1989 verzet mogelijk op de voet van artikel 18). Aangezien zelden of nooit een beroep op deze bepaling is

gedaan mag worden aangenomen dat aan een wettelijke regeling geen behoefte bestaat. Evenals in het verleden zullen bezwaren tegen de kosten in de ambtelijke beleidsfeer kunnen worden afgehandeld.

– De eerste alinea van de toelichting op artikel XVII (oud), onder Algemeen, luidde als volgt:

In het algemene gedeelte van deze memorie hebben wij erop gewezen dat wij een eenvormig invorderingssysteem hebben ontworpen voor een aantal wetten van voornamelijk niet fiscale aard die voorzien in de inschakeling van de rijksbelastingdienst bij de (dwang-)invordering van de ingevolge die wetten verschuldigde bedragen. Globaal komt het eenvormige invorderingssysteem op het volgende neer.

– In de toelichting op artikel XVII (oud), onder Algemeen, ontbraken de vijfde, zesde en zevende alinea, zoals opgenomen in de toelichting op artikel XVIII (nieuw), onder Algemeen.

– In de toelichting op artikel XIX (oud), onderdeel D, werd in de eerste volzin van de eerste alinea artikel 295, eerste lid, van de gemeentewet genoemd in plaats van artikel 295. In de achtste alinea werd in de eerste volzin verwezen naar het eerste lid van artikel 295 in plaats van naar artikel 295, terwijl in de tweede volzin van die alinea werd gesproken over het tweede lid van dat artikel in plaats van over het derde lid.

– In de toelichting op artikel XIX (oud), onderdeel H, luidde de derde alinea als volgt:

De verhaalsregeling van artikel 6, eerste lid, van de Invorderingswet 1845 is qua strekking gehandhaafd en is in enigszins gewijzigde vorm opgenomen in artikel 298 van de gemeentewet. Ingevolge het eerste lid van dat artikel kan, ingeval met betrekking tot een zelfde onroerend goed twee of meer personen belastingplichtig zijn voor de genoemde gemeentelijke belastingen, slechts één aanslag worden opgelegd ten name van één van hen. Indien één aanslag is opgelegd, kan ingevolge het tweede lid, aanhef en onderdeel a, bij niet-betaling van die aanslag de belasting op het gehele onroerende goed worden verhaald ten name van degene te wiens name de aanslag is gesteld, zonder rekening te houden

met de rechten van de overige belastingplichtigen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onderdeel b, van artikel 298 kan de belastingplichtige die de aanslag heeft voldaan – dat kan dus ook een ander zijn dan degene te wiens name de aanslag is gesteld – de belasting die uitgaat boven zijn eigen aandeel daarin, verhalen op de overige belastingplichtigen naar evenredigheid van ieders aandeel. Van deze wettelijke verhaalsregeling kan bij overeenkomst worden afgeweken ingevolge het derde lid van artikel 298.

– In de toelichting op artikel XIX (oud), onderdeel H, luidde de laatste alinea:

In navolging van hetgeen dienaangaande in artikel 293, eerste lid, van de gemeentewet met betrekking tot de heffing is bepaald, worden ingevolge het tweede lid van artikel 298a de strafmaxima bij toepassing van artikel 65 van de Invorderingswet 1989 en in voorkomend geval in verbinding met artikel 75 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen teruggebracht tot een-vierde.

– In de toelichting op artikel XIX (oud), onderdeel I, ontbraken de laatste volzin van de eerste alinea alsmede de gehele laatste alinea, zoals opgenomen in de toelichting op artikel XXI (nieuw), onderdeel I.

– In de toelichting op artikel XXVI (oud) werd in de tweede alinea verwezen naar het zevende lid, onderdeel a, van artikel 26, in plaats van naar het achtste lid.

– In de toelichting op artikel XXVI (oud) werd in de vijfde alinea gerefereerd aan de artikelen 11 tot en met 14, in plaats van aan de artikelen 11 tot en met 15.

– In de toelichting op onderdeel C van artikel XXXVI (oud) luidden de laatste twee volzinnen als volgt:

Met betrekking tot de inhoudelijke wijzigingen die het eenvormige invorderingssysteem in dezen tot gevolg heeft verwijzen wij naar de toelichting op artikel XXIV (Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag). Hetgeen aldaar is opgemerkt met betrekking tot versnelde invordering, versnelde tenuitvoerlegging van een dwangbevel, kwijtschelding, het fiscale voorrecht, invorderingsrente en het fiscale bodemrecht geldt mutatis

mutandis ook met betrekking tot de onderhavige bepaling.

– In de toelichting op artikel XXXVII (oud) was na de toelichting op onderdeel C een toelichting op onderdeel F opgenomen, die luidde als volgt:

Onderdeel F (artikel 25)

Met betrekking tot het in het eerste lid van artikel 25 buiten toepassing verklaren van artikel 15 merken wij het volgende op.

Artikel 15 van de Invorderingswet 1989 biedt de mogelijkheid dwangbevelen per post te betekenen. Het gaat hier om een bevoegdheid voor gevallen waarin massaal dwangbevelen moeten worden betekend aan belastingschuldigen die veelal regelmatig hun betalingsverplichtingen niet nakomen. Als algemene regel blijft gelden dat een dwangbevel voor de tenuitvoerlegging daarvan door de belastingdeurwaarder in persoon moet worden betekend (zie artikel 13 van de Invorderingswet 1989). Kortheidshalve moge worden verwezen naar de memorie van toelichting bij de Invorderingswet 1989 met betrekking tot artikel 15. Als regel zal het massaal betekenen van dwangbevelen in de mate waarin dat bij de rijksbelastingdienst voorkomt, zich met betrekking tot de waterschapsheffingen waarbij de invordering door de waterschappen zelve plaatsvindt niet voordoen. De bevoegdheid om dwangbevelen per post te betekenen wordt om die reden niet aan de waterschappen toegekend.

– In de toelichting op artikel XXXVII (oud), onderdeel K, luidde de eerste zinsnede van de tweede alinea: Wij merken in ligt verband overigens op.

– In de toelichting op XL (oud), onderdeel C, onder het kopje «artikelen 61r en 61s», ontbrak de tweede alinea, zoals opgenomen in de toelichting op artikel LI (nieuw), onderdeel C.

– In de toelichting op artikel XL (oud) ontbrak onderdeel D, zoals opgenomen in de toelichting op artikel LI (nieuw).

– In de toelichting op artikel XLI (oud) ontbrak de tweede alinea, zoals opgenomen in de toelichting op artikel XLV (nieuw).

– In de toelichting op artikel XLII (oud), onderdeel A, luidde de tweede volzin: Aangesloten wordt bij percentage van de wettelijke rente.

– In de toelichting op artikel XLII (oud), onderdeel C, luidde de eerste volzin: De in artikel 15a opgenomen verzetsregeling is gelijk aan die welke is opgenomen in artikel 18 van de Invorderingswet 1989.

– In de toelichting op artikel XLII (oud), onderdeel E, luidde de tweede zin van de eerste alinea: De aangebrachte wijzigingen strekken ertoe om de bepaling beter toegankelijk en logischer van opzet te maken.

– De toelichting op artikel XLIII (oud) luidde als volgt:

ARTIKEL XLIII (Wet van 29 oktober 1948 houdende goedkeuring van het verdrag inzake dubbele belasting met de Verenigde Staten van Amerika)

Met de wijziging van artikel 2, tweede lid, van de onderhavige wet is geen inhoudelijke wijziging beoogd. De wijziging strekt slechts tot aanpassing aan de Invorderingswet 1989.

– De toelichting op artikel XLIV (oud) luidde als volgt:

ARTIKEL XLIV (Wet van 23 oktober 1957 houdende goedkeuring van het verdrag inzake dubbele belasting met Denemarken)

Met de wijziging van artikel 2, tweede lid, van de onderhavige wet is geen inhoudelijke wijziging beoogd. De wijziging strekt slechts tot aanpassing aan de Invorderingswet 1989.

III. Transponeringstabel artikelnummering

Artikelnummering in definitieve stukken	Wijziging van de	Artikelnummering in oorspronkelijke stukken
Artikel I	Natuurschoonwet 1928	Artikel I
Artikel II	Successiewet 1956	Artikel II
Artikel III	<i>Algemene wet inzake rijksbelastingen</i>	Artikel III
Artikel IV	Algemene wet inzake de douane en de accijnzen	Artikel IV
Artikel V	Wet op de kansspelbelasting	Artikel V
Artikel VI	Wet op de inkomstenbelasting 1964	Artikel VI
Artikel VII	Wet op de vermogensbelasting 1964	Artikel VII
Artikel VIII	Wet op de loonbelasting 1964	Artikel VIII
Artikel IX	Wet op de dividendbelasting 1965	Artikel IX
Artikel X	Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966	Artikel X
Artikel XI	Wet op de omzetbelasting 1968	Artikel XI
Artikel XII	Kostenwet invordering rijksbelastingen	Artikel XII
Artikel XIII	Wet op de vennootschapsbelasting 1969	Artikel XIII
Artikel XIV	Wet op belastingen van rechtsverkeer	Artikel XIV
Artikel XV	Wet wederzijdse bijstand bij de invordering van enkele EEG-heffingen en de omzetbelasting	Artikel XV
Artikel XVI	Wet houdende tijdelijke fiscale maatregelen ter bevordering van het gebruik van ongelode benzine en de aankoop van schone en van beperkt schone personenauto's	—
Artikel XVII	Waterstaatswet 1900	Artikel XVI
Artikel XVIII	Medische Tuchtwet	Artikel XVII
Artikel XIX	Ambtenarenwet 1929	Artikel XVIII
Artikel XX	Wegenwet	—
Artikel XXI	Gemeentewet	Artikel XIX
Artikel XXII	Herverkavelingswet Walcheren 1947	Artikel XX
Artikel XXIII	Dienstplichtwet	Artikel XXI
Artikel XXIV	Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds	Artikel XXII
Artikel XXV	<i>Wet op de bedrijfsorganisatie</i>	Artikel XXIII
Artikel XXVI	Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag	Artikel XXIV
Artikel XXVII	Landbouwwet	Artikel XXV
Artikel XXVIII	Provinciewet	Artikel XXVI
Artikel XXIX	Wet op de paramedische beroepen	Artikel XXVIII
Artikel XXX	Oorlogswet voor Nederland	Artikel XXIX
Artikel XXXI	Ontgrondingenwet	Artikel XXX
Artikel XXXII	Jeugdspaarwet	Artikel XXXI
Artikel XXXIII	Wet sloopregeling binnenvaart	Artikel XXXIII
Artikel XXXIV	Wet op de dierproeven	Artikel XXXIV
Artikel XXXV	Wet Bezitsvormingsfonds	Artikel XXXII
Artikel XXXVI	Reconstructiewet Midden-Delfland	Artikel XXXV
Artikel XXXVII	Herinrichtingswet Oost-Groningen en Gronings-Drentse Veenkoloniën	Artikel XXXVI
Artikel XXXVIII	Bevoegdhedenwet waterschappen	Artikel XXXVII
Artikel XXXIX	Wet verontreiniging oppervlaktewateren	Artikel XXXVIII
Artikel XL	Prijzennoodwet	—
Artikel XLI	Landinrichtingswet	Artikel XXXIX
Artikel XLII	Wet van 21 mei 1986, houdende nadere wijziging van enige sociale verzekeringswetten, de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds en enige fiscale wetten in verband met het misbruik van rechtspersonen	—
Artikel XLIII	Wet arbeid gehandicapte werknemers	—
Artikel XLIV	Ziekenfondswet	—
Artikel XLV	Meststoffenwet	Artikel XLI
Artikel XLVI	Ziektewet	—
Artikel XLVII	<i>Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering</i>	—
Artikel XLVIII	Werkloosheidswet	—
Artikel XLIX	Wet Autovervoer Goederen	—
Artikel L	Coördinatiewet Sociale Verzekering	Artikel XLII
Artikel LI	Wet algemene bepalingen milieuhygiëne	Artikel XL
Artikel LII	In- en Uitvoerwet	Artikel XXVII

Artikelnummering in definitieve stukken	Wijziging van de	Artikelnummering in oorspronkelijke stukken
Artikel LIII	Wet van 29 October 1948 tot goedkeuring van het op 29 April 1948 te Washington tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika gesloten verdrag ter voorkoming van dubbele belasting en ter vermindering van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en bepaalde andere belastingen, benevens het treffen van enige voorzieningen in verband met genoemd verdrag	Artikel XLIII
Artikel LIV	Wet van 23 oktober 1957, houdende goedkeuring van de op 20 februari 1957 te Kopenhagen tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Denemarken gesloten Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen	Artikel XLIV